

GEMEENTE HAAREN

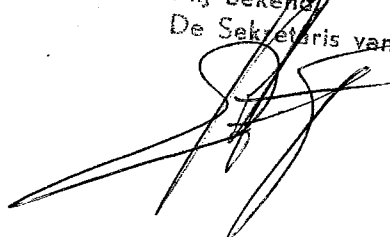
TOELICHTING EN VOORSCHRIFTEN

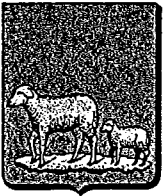
DEEL UITMAKENDE VAN HET

BESTEMMINGSPLAN

"DE NOENES '87"

Behoort bij besluit van de raad
der gemeente Haaren NB dd. 6-5-89
Mij bekend
De Sekretaris van Haaren NB.

gemeente haaren (n.b.)

VOORSCHRIFTEN DEEL UITMAKENDE VAN HET BESTEMMINGSPLAN "DE NOENES '87" GELEGEN IN DE GEMEENTE HAAREN.

INHOUD

Toelichting

Voorschriften

<u>Artikel</u>	<u>Blz.</u>
1. Begripsbepalingen.	1
2. Wijze van meten.	4
3. Wonen-klasse WvI.	5
4. Wonen-klasse WvII.	7
5. Agrarisch Bouwblok.	9
6. Agrarisch gebied met landschappelijke waarde.	13
7. Waterwingebied.	17
8. Bosgebied.	20
9. Nertsfokkerij.	22
10. Tuinen I.	24
11. Tuinen II.	25
12. Verkeersdoeleinden I.	27
13. Verkeersdoeleinden II.	29
14. Beperkte verblijfsrecreatieve doeleinden.	31
15. Vrijstellingsbevoegdheden en nadere eisen ex artikel 15 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.	35
16. Algemene bepalingen.	38
17. Wijzigingsbevoegdheid ex artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijk Ordening.	39
18. Strafbepaling.	41
19. Overgangsregeling.	42
20. Slotbepaling.	43

Toelichting behorende bij het bestemmingsplan De Noenes '87.

1. Algemeen.

Dit bestemmingsplan omvat een partiele herziening van het vigerend uitbreidingsplan In Hoofdzaak, zoals dat is vastgesteld bij besluit van de Raad d.d. 2 oktober 1961 en is goedgekeurd bij besluit van Gedeputeerde Staten d.d. 13 november 1963, G. nr. 9428.

Voor het onderhavige plangebied werd door de gemeenteraad op 21 oktober 1976 het bestemmingsplan "Noenes '75" vastgesteld. Bij besluit van 2 november 1977, G. nr. 233.333, werd voormeld raadsbesluit door Gedeputeerde Staten gedeeltematig goedgekeurd. Bij Koninklijk Besluit van 8 december 1981, nr. 29, werd alsnog goedkeuring onthouden aan het door de gemeenteraad vastgesteld bestemmingsplan "Noenes '75".

Ingevolge het bepaalde in artikel 30 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening moet, indien door Gedeputeerde Staten of door de Kroon geheel of ten dele goedkeuring aan een bestemmingsplan is onthouden, een nieuw bestemmingsplan worden vastgesteld, waarbij de beslissing van Gedeputeerde Staten of van de Kroon in acht wordt genomen.

2. Hoofdpunten besluit Gedeputeerde Staten d.d. 2 november 1977.

Gedeputeerde Staten kunnen zich verenigen met het aan het plan "Noenes '75" ten grondslag liggende uitgangspunt. Dit uitgangspunt is: een einde te maken aan de voortgaande versnippering van de gronden, welke in het plangebied zijn gelegen, alsmede om de in de loop der jaren gegroeide situatie te bevrozen.

Onaanvaardbaar achten Gedeputeerde Staten het dat op percelen, die op het tijdstip van tervisielegging van het ontwerp-bestemmingsplan niet duurzaam worden gebruikt voor het plaatsen van caravans, (alsnog) caravans worden geplaatst.

Gedeputeerde Staten zijn verder van oordeel, dat buiten het waterwingebied een positieve aan de feitelijke situatie aangepaste bestemming dient te worden gelegd.

3. Hoofdpunten Koninklijk Besluit, nr. 29, d.d. 8 december 1981.

Volgens de Kroon zijn de in het plangebied aanwezige landschappelijke en natuurwetenschappelijke waarden tengevolge van toenemend recreatief gebruik in ernstige mate aangetast.

In verband met de feitelijke situatie is het naar het oordeel van de Kroon niet aannemelijk, dat de oorspronkelijk in het plan voorkomende functies van agrarisch gebied en bosgebied kunnen worden hersteld.

II

Onder deze omstandigheden verdient het volgens de Kroon de voorkeur, dat een hernieuwde afweging van de op de verschillende belangen gerichte functies plaatsvindt en een zodanige planologische regeling wordt getroffen, dat een evenwichtige verhouding tussen de agrarische, recreatieve en waterwinbelangen wordt bewerkstelligd.

4. Streekplan Midden-Oost-Brabant / Uitwerkingsplan waterwingebieden.

Het plangebied is in het streekplan aangeduid als agrarisch gebied met landschappelijke en/of cultuurhistorische waarde. Deze waarde is volgens de Kroon tengevolge van het toenemend recreatief gebruik in ernstige mate aangetast. Herstel van de oorspronkelijk voorkomende functies van agrarisch gebied en bosgebied acht de Kroon niet aannemelijk. Hierbij dient in ogenschouw te worden genomen, dat het K.B. betrekking had op een concreet bestemmingsplan, t.w. "Noenes '75", dat voorzag in herstel van de oorspronkelijke functies; ook t.a.v. de gronden, die voor recreatieve doeleinden in gebruik waren genomen. Gesteld moet dan ook worden, dat de Kroon vooral het oog had op de reeds voor recreatieve doeleinden in gebruik genomen gronden. Voor deze gronden moet een herstel als eerderbedoeld inderdaad niet aannemelijk worden geacht. Dit kan niet (zondermeer) gesteld worden t.a.v. de gronden, die (nog) niet voor recreatieve doeleinden zijn aangewend. Vandaar dat de landschappelijke waarde tot uitdrukking wordt gebracht daar, waar deze functie nog niet is aangetast.

De bodemgesteldheid van de Noenes en van de Belverse Akkers heeft ertoe geleid, dat hier drinkwater kon worden gewonnen en tot op heden ook gebeurt. In verband hiermede is ook het Uitwerkingsplan waterwingebieden van belang. Volgens het Uitwerkingsplan dient de grondwaterwinning ter openbare voorziening in de "waterwingebieden" goed te kunnen functioneren. Het ligt in de rede dat de waterwinbedrijven de gronden, gelegen in de waterwingebieden in eigendom of beheer hebben en - voor zover dit nog niet het geval is - in eigendom of beheer krijgen. Dit houdt dus in dat het gedeelte van het plangebied, dat in het Uitwerkingsplan is aangeduid als waterwingebied, vrij gemaakt moet worden van caravans en andere bouwwerken t.b.v. recreatieve doeleinden.

5. Aspecten die bij de vereiste belangenafweging een belangrijke rol spelen.

A. De Kroon geeft niet aan hoe deze afweging in concreto dient plaats te vinden. Wel kan het volgende harde gegeven uit het K.B. worden gehaald: de Kroon is kennelijk van oordeel dat de illegaal in de Noenes aanwezige recreatieve objecten (inclusief die binnen het waterwingebied) als een feit moeten worden beschouwd, waarmee bij het leggen van (nieuwe) bestemmingen rekening dient te worden gehouden.

Veel minder hard is het oordeel van de Kroon t.a.v. de grond van degenen, die beroep hebben aangetekend tegen het besluit van Gedeputeerde Staten d.d. 2 november 1977 tot gedeeltelijke goedkeuring van het bestemmingsplan "Noenes '75". De Kroon is slechts van oordeel dat in het hele plangebied een hernieuwde afweging dient plaats te hebben tussen de verschillende belangen. Bij die belangenafweging dienen ook de betreffende gronden, t.w. de percelen sectie B nrs. 85, 1294, 1438, 1970, 2410 t/m 2413 en 2416 t/m 2422, betrokken te worden. In zoverre zijn de wensen van eerderbedoelde appellanten door de Kroon gehonoreerd. Dit wil evenwel nog niet zeggen, dat de Kroon van oordeel is, dat op eerdergenoemde percelen een bestemming ten behoeve van de verblijfsrecreatie moet worden gelegd.

Een dergelijke concrete aanwijzing valt althans niet uit de overwegingen van de Kroon te destilleren.

III

B. Ambtelijk overleg met de provincie naar aanleiding van meergenoemd K.B. wees uit, dat met het oog op de waterwinbelangen enerzijds en gelet op de landschappelijke waarde van het aan het plangebied grenzende Helvoirts Broek anderzijds het standpunt wordt gehuldigd, dat van een verdergaande snipperverkaveling geen sprake mag zijn en het aantal caravans evenmin mag worden uitgebreid.

Voorts behoort op grond van het Uitwerkingsplan waterwingebieden het waterwingebied in beginsel eigendom te zijn van het waterwinbedrijf, i.c. de Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant. In verband hiermede dient het waterwingebied vrijgemaakt te worden van caravans en andere recreatieve objecten. Voorzien van het totale plangebied, inclusief het daarin gelegen waterwingebied, van riolering kan dit niet voorkomen. Dit standpunt wordt gedeeld door de Inspectie voor de Volksgezondheid.

6. Waterwinbelangen.

Het waterwingebied, zijnde het als zodanig op de plankaart aangeduide gebied, dient vrijgemaakt te worden van andere activiteiten dan de waterwinning, teneinde bacteriologische en chemische verontreiniging van het op te pompen grondwater in dit meest kwetsbare deel van het beschermingsgebied tegen te gaan.

De aanleg van riolering in het waterwingebied zou enerzijds uit een oogpunt van bescherming een goede zaak kunnen zijn, omdat een aantal activiteiten die tot bodemverontreiniging (kunnen) leiden dan minder risico opleveren. Anderzijds blijven een aantal moeilijk controleerbare bedreigende activiteiten binnen het waterwingebied dan bestaan. Bovendien vormt een riolering zelf een potentieel gevaar, omdat daarin lekkages kunnen voorkomen. Daarbij ontstaan dan derhalve geconcentreerde lozingen van afvalwater, die ongewenst zijn. Riolering in het waterwingebied moet derhalve ongewenst worden geacht.

Ter voorkoming van bodemverontreiniging is de aanleg van riolering in het overige deel van het plangebied uiteraard wel gewenst en met het oog op de waterwinning zelfs noodzakelijk. Dit heeft geleid tot het beleidsuitgangspunt, dat voorwaarde voor een positieve recreatieve bestemming voor die gedeelten van het plangebied, die daarvoor in aanmerking komen, is dat de recreatieve objecten worden aangesloten op de riolering.

Met het oog hierop heeft er op 29 maart 1986 een informatiebijeenkomst plaatsgevonden voor alle recreanten, teneinde hen te informeren over voormeld beleidsuitgangspunt. Uit de nadien in april 1986 gehouden enquête moest worden geconcludeerd, dat 86 % van de recreanten bereid was aan te sluiten op een aan te leggen riolering en de daarvoor verschuldigde aansluitkosten te betalen. Hierop besloot de gemeenteraad op 26 november 1986 het benodigde krediet beschikbaar te stellen en tot aanleg van een hoofdstelsel riolering binnen het plangebied over te gaan. Inmiddels is de riolering aangelegd en is het merendeel van de recreanten daarop aangesloten. Ter onderstreping van het belang tot aansluiting op de riolering zal een verplichting daartoe worden opgenomen in de Verordening op de recreatiewoonverblijven.

Omtrent het "vrijmaken" van het waterwingebied van andere activiteiten dan de waterwinning is uitvoerig overleg gevoerd met het betreffende waterwinbedrijf, i.c. de Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant.

IV

Gelet op de inhoud van meergenoemd K.B. moet gesteld worden, dat de in het waterwingebied aanwezige recreatieve objecten niet zondermeer wegbestemd kunnen worden. Uit het K.B. moet worden afgeleid, dat bij de betrokken eigenaren door het verstrijken der tijd zekere verwachtingen zijn gewekt, waaraan thans niet (meer) voorbij kan worden gegaan.

Ervan uitgaande dat de betreffende recreanten het meest gediend zouden zijn met grond ter vervanging van de door hen vrij te maken percelen, werd in eerste instantie besloten de percelen sectie B nrs. 1438, 1970, 2410 t/m 2413 en 2416 t/m 2422, voor zover nodig, als vervangende grond aan te wenden. Het betreft hier gronden die toebehoren aan degenen, die beroep aantekenden tegen het bestemmingsplan "Noenes '75".

Hiervoor kwamen niet de percelen sectie B nrs. 85 en 1294 in aanmerking, omdat deze ten noorden van de Broeksteeg zijn gelegen. De Broeksteeg vormt thans, voor wat de noordzijde van het plangebied betreft, een natuurlijke grens voor het gebied waarin de recreatieve activiteiten plaatsvinden. Overschrijding van deze grens zou een uitbreiding betekenen van het tot op heden voor recreatieve doeleinden verkavelde gebied, hetgeen in strijd is met meergenoemd Uitwerkingsplan waterwingebieden, en zou tevens de deur openzetten voor een nog verdergaande snipperverkaveling in de richting van het landschappelijk waardevolle Helvoirts Broek.

Ambtelijk overleg met de provincie wees uit, dat het leggen van eerderbedoelde koppeling tussen enerzijds het "vrijmaken" van het waterwingebied en anderzijds de gronden van de appellanten tegen het bestemmingsplan "Noenes '75", kon worden gebillijkt in het kader van de oplossing van de problematiek, zij het dat daarvoor uitsluitend de grond ten zuiden van de Broeksteeg in aanmerking kon komen op basis van eerdergenoemde overwegingen.

Geconcludeerd moest worden dat, ondanks het feit dat in beginsel overeenstemming was bereikt omtrent de oplossingsrichting van de problematiek rondom het waterwingebied, er sprake was van een gecompliceerd probleem met alle daaraan verbonden financiële consequenties vandien. Vandaar dat de Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant naarstig bleef zoeken naar een nog grondiger oplossing.

Bij genoemd waterwinbedrijf is men tot de conclusie gekomen, dat renovatie van de binnen het plangebied aanwezige putten noodzakelijk is i.v.m. de ouderdom daarvan. Een terzake gehouden studie wijst uit, dat een aantal pompputten - t.w. die ten noorden van de Scheurbroeksesteeg - kunnen komen te vervallen, indien ten zuiden van die weg 4 putten worden verlegd. Aangezien dit laatste mogelijk is, zal op termijn ten noorden van de Scheurbroeksesteeg een bestemming ter bescherming van de waterwinning niet meer noodzakelijk zijn.

Het voorgaande houdt in, dat uiteindelijk uitsluitend het ten zuiden van de Scheurbroeksesteeg als zodanig aangegeven gebied tot waterwingebied bestemd zal moeten blijven. Het sluiten van de pompputten ten noorden van de Scheurbroeksesteeg zal in de eerste helft van de planperiode zijn beslag krijgen. Een en ander is mede afhankelijk van de vorderingen m.b.t. het verleggen van de putten ten zuiden van de Scheurbroeksesteeg. Daarvoor is de verwijdering van de aldaar aanwezige recreatieve objecten noodzakelijk, alsmede de eigendomsverwerving door de Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant van de betreffende gronden. In feite betreft het 4 eigenaren van in totaal 6 kadastrale percelen of gedeelten daarvan. Van 3 eigenaren heeft de Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant de betreffende grond reeds aangekocht, danwel anderszins verworven, terwijl met de andere betrokkene onderhandelingen omtrent aankoop gaande zijn.

Zoals vermeld, zal het als zodanig op de plankaart aangeduide gebied ten noorden van de Scheurbroeksesteeg niet gedurende de gehele planperiode een bescherming behoeven te genieten ten behoeve van de waterwinning. Hetzelfde geldt voor het noordoostelijke deel van het als zodanig aangeduide gebied ten zuiden van de Scheurbroeksesteeg. Vandaar dat in het bestemmingsplan t.a.v. deze gronden een wijzigingsbevoegdheid ex artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening is opgenomen, die voorziet in het wijzigen van de bestemming "waterwingebied" in "Beperkte verblijfsrecreatieve doeleinden", respectievelijk "Bosgebied". Van deze wijzigingsbevoegdheid zal gebruik worden gemaakt, zodra het Grondwaterbeschermingsplan respectievelijk het Uitwerkingsplan waterwingebieden duidelijkheid heeft verschaft omtrent de uiteindelijke begrenzing van het waterwingebied. Alsdan zal het betreffende gebied ook van riolering worden voorzien.

7. Agrarische belangen.

De Kroon acht herstel van de oorspronkelijk voorkomende functies van agrarisch gebied en bosgebied niet aannemelijk. Hierbij had de Kroon het oog op die gedeelten van het plangebied, die oorspronkelijk werden gebruikt voor agrarische doeleinden of als bosgebied, maar inmiddels waren aangewend voor recreatieve doeleinden. Herstel van de oorspronkelijke functies van deze plangedeelten moet inderdaad onaannemelijk worden geacht. Aangezien die gedachte wel ten grondslag lag aan het plan "Noenes '75", eist de Kroon een hernieuwde afweging van de op de verschillende belangen gerichte functies, m.a.w. er dient een bestemming aan de gronden gegeven te worden, die recht doet aan de feitelijke situatie.

Uit het K.B. kan niet worden afgeleid, dat de hernieuwde belangenafweging tot gevolg moet hebben dat de thans nog voor agrarische doeleinden of als bosgebied gebruikte gronden een recreatieve bestemming moeten krijgen. Voor die gedeelten van het plangebied, waarvan buiten kijf staat dat de oorspronkelijke functies - ondanks de in de rest van het plangebied plaatsvindende recreatieve activiteiten - ongestoord kunnen worden uitgeoefend, kan zondermeer gesteld worden dat er geen aanleiding bestaat om aan de betreffende gronden een recreatieve bestemming te geven. Het betreft hier gronden aan de west-, zuid- en oostzijde van het plangebied. Vandaar dat deze bestemd worden tot agrarisch gebied met landschappelijke waarde.

De stelligheid aangaande het ongestoord kunnen uitoefenen van bepaalde functies kan niet in dezelfde mate als ten aanzien van de hiervoor bedoelde gronden gehanteerd worden m.b.t. de percelen sectie B nrs. 84, 85, 1294, 1334, 1428, 1438, 1964, 1965, 2410 t/m 2413, 2416 t/m 2422 en 2561. Het betreft hier percelen die grenzen aan gronden, die voor recreatieve doeleinden worden benut en/of waarvan de eigenaren beroep hebben aangetekend tegen het plan "Noenes '75".

De eigenaren en/of gebruikers van de percelen sectie B nrs. 84, 1334, 1428, 1964, 1965 en 2561 hebben geen beroep aangetekend tegen het bestemmingsplan "Noenes '75". Van hun kant is nimmer vernomen, dat zij in de exploitatie van het agrarisch bedrijf worden gestoord tengevolge van de in de (directe) nabijheid daarvan gelegen recreatieterreinen.

Ten aanzien van deze percelen moet derhalve geconcludeerd worden, dat er geen aanleiding bestaat daaraan een andere bestemming te geven dan een conform de feitelijke situatie. Vandaar dat deze bestemd worden tot agrarisch gebied met landschappelijke waarde.

VI

De eigenaren van de percelen sectie B nrs. 85, 1294, 1438, 1970, 2410 t/m 2413 en 2416 t/m 2422 hebben tegen het plan "Noenes '75" wel beroep aangetekend en daarbij aangevoerd, dat als gevolg van de recreatieve ontwikkelingen van een enigszins rendabele exploitatie van hun percelen als landbouwgrond respectievelijk bosgrond geen sprake meer kan zijn.

Zoals in het voorgaande reeds eerder gesteld, kan uit het K.B. niet worden afgeleid dat de Kroon van oordeel is, dat op laatstgenoemde percelen een bestemming ten behoeve van de verblijfsrecreatie moet worden gelegd. Bij de besluitvorming inzake de aan de percelen sectie B nrs. 85, 1294, 1438, 1970, 2410 t/m 2413 en 2416 t/m 2422 te geven bestemming is verder het standpunt van de provincie, vervat in het Uitwerkingsplan waterwingebieden, van belang, dat met het oog op de waterwinbelangen enerzijds en gelet op de landschappelijke waarde van het aan het plangebied grenzende Helvoirts Broek anderzijds, van een verdergaande snipperverkaveling geen sprake mag zijn en het aantal caravans c.q. andere recreatieve objecten evenmin mag worden uitgebreid. Voor wat de percelen sectie B nrs. 85 en 1294 betreft moet daarbij nog worden aangetekend, dat deze bovendien zijn gelegen ten noorden van de Broeksteeg, welke weg thans aan de noordzijde van het plangebied een natuurlijke grens vormt voor het gebied waarin de recreatieve activiteiten plaatsvinden. Zoals in het voorgaande reeds gesteld, zou overschrijding van deze grens niet alleen een uitbreiding van de snipperverkaveling betekenen, maar zou er tevens een precedente werking van uitgaan, die een (nog verdere) snipperverkaveling in de richting van het Helvoirts Broek tot gevolg zou hebben. Het gevolg daarvan zou eventueel kunnen zijn, dat andere agrariers geconfronteerd worden met omstandigheden, die degenen, die beroep hebben ingesteld tegen het plan "Noenes '75, stellen te ondervinden.

Tijdens een bespreking op 4 juli 1986 met de eigenaren van de percelen sectie B nrs. 85, 1294, 1438, 1970, 2410 t/m 2413 en 2416 t/m 2422 is nog eens geïnventariseerd, welke schade c.q. overlast de eigenaren van genoemde percelen stellen te ondervinden tengevolge van de recreatieve activiteiten. Voorgesteld is, dat - binnen het raam van de oplossing van de problematiek rondom het waterwingebied - bezien zou worden of een oplossing mogelijk was in die zin, dat de betrokken 3 eigenaren naar evenredigheid van de grootte van hun percelen een gedeelte daarvan zouden afstaan om te dienen als vervangende grond voor het waterwingebied en dat de 3 betrokkenen hun dan nog resterende grond op de "vrije markt" zouden mogen aanbieden als recreatiegrond. In dit kader worden de percelen sectie B nrs. 85 en 1294 op grond van de hierboven genoemde motieven buiten beschouwing gelaten.

Overleg met de Dienst Ruimtelijke Ordening, Natuur en Landschap en Volkshuisvesting (R.N.V.) van de provincie op 16 juli 1986 wees uit, dat een oplossing in bovenbedoelde zin de goedkeuring van Gedeputeerde Staten niet zou kunnen wegdragen. De voorgestelde oplossing zou namelijk een uitbreiding van het aantal caravans tot gevolg hebben, hetgeen in strijd is met het Uitwerkingsplan waterwingebieden. Het aanwenden van gedeelten van meergenoemde percelen - m.u.v. de percelen sectie B nrs. 85 en 1294 ten noorden van de Scheurbroeksteeg - als vervangende grond voor het vrij te maken waterwingebied kon wel worden gebillijkt, mits de gemeente de vervangende grond eerst zelf zou verwerven en deze weer als recreatiegrond zou uitgeven aan de recreanten uit het waterwingebied. Op deze wijze kon volgens eerdergenoemde dienst R.N.V. verzekerd worden, dat de grond daadwerkelijk zou worden aangewend als vervangende grond.

VII

Het feit dat niet alle voormelde percelen van bedoelde 3 eigenaren benodigd waren om te dienen als vervangende grond voor het waterwingebied en de alsdan voor hen resterende grond met het oog op het Uitwerkingsplan waterwingebieden niet bestemd kon worden voor recreatieve doeleinden, zou betekenen dat de betrokkenen voor wat het overblijvende gedeelte van hun percelen betreft te kampen zouden blijven krijgen met de door hen genoemde nadelige consequenties van het recreatieve handelen in de omgeving.

In verband hiermede werd op 17 september 1986 besloten te onderzoeken of aankoop van de betreffende gronden door de gemeente mogelijk was.

Daartoe werd de taxateur opdracht verstrekt de waarde van de betreffende percelen, inclusief de percelen sectie B nrs. 85 en 1294, te taxeren.

Op 19 januari 1987 is eerderbedoelde 3 eigenaren schriftelijk een bod uitgebracht dat overeenstemde met de getaxeerde waarde als landbouwgrond respectievelijk bosgrond, verhoogd met f. 1,-- per m². Tot verhoging van de getaxeerde waarde met f. 1,-- per m² werd besloten met het oog op de verwervingskosten voor de betrokkenen van vervangende grond.

Het schriftelijk uitgebrachte bod is de 3 betrokkenen op 26 januari 1987 elk afzonderlijk mondeling toegelicht. Tijdens deze gesprekken is duidelijk te kennen gegeven, dat het hier een uiterste bod van de kant van de gemeente betrof en dat, indien daarop niet werd ingegaan, de gemeente niets anders overbleef dan de betreffende gronden een bestemming te geven conform de feitelijke situatie, i.c. agrarisch gebied (met landschappelijke waarde) respectievelijk bosgebied.

Duidelijk is gemaakt, dat de grond, voor zover deze niet nodig was om als vervangende grond te dienen - ook na verwerving door de gemeente - geen recreatieve bestemming zou krijgen. Na het overleg op 4 februari 1987 met de Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant kwam vast te staan, zoals reeds is gememoreerd, dat er in het geheel geen vervangende grond meer nodig is i.v.m. de toekomstige "verkleining" van het waterwingebied. Desondanks bleef de bereidheid bestaan de meergenoemde percelen te kopen voor de geboden prijs. De na 26 januari 1987 gevoerde correspondentie en/of plaats gehad hebbende vervolggesprekken hebben niet tot resultaat gehad, dat de 3 betrokken eigenaren instemden met verkoop aan de gemeente.

Gesteld moet worden dat aankoop van meergenoemde percelen tot gevolg zou hebben, dat de overlast die de eigenaren bij de exploitatie van hun gronden stellen te ondervinden tengevolge van de recreatieve activiteiten, wordt weggenomen.

Geconcludeerd moet worden, dat met het aanbod de betreffende grond te kopen, tegemoetgekomen is aan het verlangen van de Kroon inzake de heroverweging van de in geding zijnde belangen.

Aangezien er in het kader van de problematiek rond de waterwinning in het geheel geen vervangende grond nodig is, in tegenstelling tot eerdere veronderstellingen, worden de percelen sectie B nrs. 85, 1294, 1438 en 1970 respectievelijk 2410 t/m 2413 en 2416 t/m 2422 bestemd tot Agrarisch gebied met landschappelijke waarde, onderscheidenlijk Bosgebied.

8. Recreatieve belangen.

In het voorgaande is reeds naar voren gebracht dat de Kroon kennelijk van oordeel is, dat de illegaal in de Noenes aanwezige recreatieve objecten (inclusief die binnen het waterwingebied) als een feit moeten worden beschouwd, waarmee bij het leggen van (nieuwe) bestemmingen rekening dient te worden gehouden.

Het zondermeer leggen van een recreatieve bestemming op die gedeelten van het plangebied, die voor dat doel reeds aangewend worden, zou onvoldoende recht doen aan de eveneens in geding zijnde waterwinbelangen. Ter tegemoetkoming aan deze tegenstrijdigheid is eerderbedoelde voorwaarde gesteld, dat een positieve recreatieve bestemming alleen mogelijk is indien de recreatieve objecten worden aangesloten op de riolering.

Zoals ten aanzien van de waterwinbelangen reeds is opgemerkt, dient het waterwingebied vrijgemaakt te worden van andere activiteiten dan de waterwinning. Vermeld is reeds, dat de pompputten ten noorden van de Scheurbroeksesteeg in de eerste helft van de planperiode gesloten zullen worden. Alsdan kan de begrenzing van het waterwingebied worden aangepast met dien verstande, dat het als zodanig op de plankaart aangegeven gebied ten noorden van de Scheurbroeksesteeg, alsook het meest oostelijke gedeelte van het waterwingebied ten zuiden van de Scheurbroeksesteeg als waterwingebied kan komen te vervallen. Ten aanzien van de daarvoor in aanmerking komende gronden is in het plan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen, die wijziging van de bestemming Waterwingebied in Beperkte verblijfsrecreatieve doeleinden, respectievelijk Bosgebied mogelijk maakt. Voor wijziging in Bosgebied is gekozen, omdat het betreffende plangedeelte bestaat uit bos en (thans ook) niet voor recreatieve doeleinden wordt aangewend.

De tot Waterwingebied bestemde gronden, die binnen de planperiode voor wijziging in de bestemming Beperkte verblijfsrecreatieve doeleinden in aanmerking komen, alsmede de daarop aanwezige bouwwerken worden onder het overgangsrecht geplaatst. Met het tijdelijk plaatsnemen onder het overgangsrecht enerzijds en de verzekering dat binnen de planperiode op de betreffende gronden dezelfde gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden van toepassing zullen worden als voor het overige gedeelte van het plangebied, dat thans eveneens voor recreatieve doeleinden wordt aangewend, anderzijds wordt tegemoetgekomen aan de verwachtingen die bij de betrokken eigenaren zijn gewekt.

Ten aanzien van de percelen sectie B nrs. 1016, 2044, 2043, 2045 (ged.), 1806 (ged.), 2042, 1012 en 1592 is eerderbedoelde wijzigingsbevoegdheid ex artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening niet van toepassing. Ook na verplaatsing van de pompputten ten zuiden van de Scheurbroeksesteeg zal een bestemming ter bescherming van de waterwinbelangen t.a.v. deze gronden noodzakelijk blijven. Op grond van meergenoemd Uitwerkingsplan waterwingebieden dient het waterwinbedrijf, i.c. N.V. Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant, eigenaresse te zijn van de betreffende gronden. Voor zover het de percelen c.q. perceelsgedeelten sectie B nrs. 1016, 2044, 2043, 2045 en 1806 betreft is dit thans reeds het geval, terwijl t.a.v. de percelen sectie B nrs. 2042, 1012 en 1592 momenteel tussen genoemd waterwinbedrijf en de betrokken eigenaar reeds onderhandelingen aangaande grondoverdracht worden gevoerd.

Geconcludeerd mag dan ook worden, dat de realisering van de bestemming Waterwingebied binnen de planperiode, voor zover het eerdergenoemde percelen betreft, verzekerd is.

Met het bestuur van de Vereniging van Grondeigenaren "De Noenes" is, gelet op het feit dat er sprake is van een feitelijke situatie, overleg gepleegd over de gebruiks- en bebouwingsvoorschriften.

IX

Sedert de inwerkingtreding van de Kampeerwet is er voor een kampeermiddel in de zin van die wet geen bouwvergunning (meer) nodig. Alsdan is een vergunning, ontheffing of vrijstelling vereist ingevolge de gemeentelijke kampeerverordening. De vraag moet dan beantwoord worden: wanneer is een bouwwerk een kampeermiddel in de zin van de Kampeerwet?

De grens om een (sta-)caravan (nog) aan te merken als kampeermiddel in de zin van de Kampeerwet/-verordening wordt door de Kampeerraad gelegd bij een oppervlakte van 35 m². In de aanbevelingen voor beheer en inrichting van kampeerplaatsen (VNG/Groene reeks nr.85) wordt hieromtrent concreet gesteld, dat er voor stacaravans van wordt uitgegaan dat een dergelijk kampeermiddel niet groter is dan 35 m², niet U- of L-vormig is en geen grotere breedte heeft dan 3,50 m.

De feitelijke situatie binnen het plangebied is van dien aard dat een (meren)-deel van de recreatieve objecten niet aan voornoemde criteria voldoet en groter van oppervlakte is.

Een ander probleem bij het hanteren van de Kampeerwet is gelegen in de omstandigheid, dat er - wederom gelet op de feitelijke situatie - uitsluitend sprake kan zijn van ontheffingen als bedoeld in de Kampeerwet ten behoeve van het kamperen op eigen terrein en dan met maximaal een eenheid. Praktijk echter is dat bepaalde caravans verhuurd worden en op bepaalde percelen meerdere caravans c.q. recreatieve objecten aanwezig zijn.

Al met al moet, gelet op de feitelijke situatie en dan met name in ogenschouw nemende dat het merendeel van de "caravans" groter is dan 35 m² en sommige U- of L-vormig zijn, gesteld worden, dat er alles voor te zeggen is een bestemming te leggen, die ook recreatiewoonverblijven mogelijk maakt. Ambtelijk overleg met de dienst R.N.V. van de provincie heeft uitgewezen, dat deze zienswijze wordt gedeeld.

In verband met het voorgaande is het plangebied in oktober 1987 geïnventariseerd op de aanwezigheid van recreatiewoonverblijven. Het resultaat hiervan werd weergegeven op een inventarisatiekaart.

In het plan, zoals het in het kader van de inspraak ter visie werd gelegd, werd aan de hand van bedoelde inventarisatiekaart per perceel of de bouw van een seizoen-recreatiewoonverblijf of het al of niet duurzaam plaatsen van een kampeermiddel mogelijk gemaakt, zulks naar de kadastrale indeling op het tijdstip van tervisielegging van het ontwerp-plan en afhankelijk van de aanwezigheid op dat tijdstip van of een seizoen-recreatiewoonverblijf of een kampeermiddel.

De keuze tussen een seizoen-recreatiewoonverblijf en een kampeermiddel werd in dezen niet open gelaten, omdat daarin ook een zekere uitbreiding van de snipperverkaveling opgesloten ligt. De eigenaar van het betreffende perceel wordt in dat geval in de toekomst immers eventueel meer toegestaan dan thans het geval is.

Op dit uitgangspunt is nadien, op grond van het tijdens de inspraakprocedure naar voren gebrachte, teruggekomen. Bij nader inzien moet gesteld worden, dat de toevallige aanwezigheid van een kampeermiddel of een seizoen-recreatiewoonverblijf op een bepaald moment geen uitgangspunt kan zijn voor het al of niet toelaatbaar zijn van een seizoen-recreatiewoonverblijf. Daarmee zou bovendien te weinig recht worden gedaan aan diegenen, die zich in het verleden aan de richtlijnen hebben gehouden.

Vandaar dat besloten is de recreanten (alsnog) de keus te laten tussen een kampeermiddel of een seizoen-recreatiewoonverblijf.

Gelet op het feit dat, in tegenstelling tot het in het verleden gevoerde beleid, het oprichten van recreatiewoonverblijven wordt mogelijk gemaakt, zal de Verordening op de kampeerverblijven worden ingetrokken onder gelijktijdige vaststelling van een Verordening op de recreatiewoonverblijven.

Teneinde de staat waarin de recreatiewoonverblijven verkeren, regelmatig te kunnen controleren, is artikel 49 van de Woningwet uitdrukkelijk van toepassing verklaard.

9. Bestemmingen.

Zoals in het voorgaande reeds tot uitdrukking is gebracht, is bij het leggen van de bestemmingen het streekplan Midden- en Oost-Brabant als uitgangspunt genomen. Daarnaast is rekening gehouden met de feitelijke situatie. Voor wat de voorschriften betreft is aansluiting gezocht bij het plan "Buitengebied".

Ook ten aanzien van de voorschriften m.b.t. de bestemming Beperkte verblijfsrecreatieve doeleinden heeft de feitelijke situatie als uitgangspunt gediend. Er is uitdrukkelijk gekozen voor de benaming "Beperkte" verblijfsrecreatieve doeleinden teneinde tot uitdrukking te brengen dat er nog andere belangen in het geding zijn en dat het niet de bedoeling is, dat er permanent wordt gewoond.

Voorts heeft terzake overleg plaatsgevonden met het bestuur van de Vereniging van Grondeigenaren De Noenes en is voor wat de onderlinge afstand tussen de verschillende bouwwerken betreft, rekening gehouden met het brandveiligheidsaspect. Hieromtrent heeft overleg plaats gehad met de Regionale Brandweerinspectie.

10. Wet Geluidhinder.

In het kader van de Wet Geluidhinder zijn verkeerstellingen verricht aan de Noenes/Heesakker.

Ook indien rekening wordt gehouden met een verkeerstoename van 1 % per jaar over een periode van 10 jaar bedraagt de verkeersintensiteit op de Noenes, Heesakker, Groenstraat, Broeksteeg, Beekweg, Scheurbroeksesteeg, Blazeveldweg, Oirbroeksesteeg, Doornakkersteeg en Nieuwe Beemdsteeg minder dan 2450 mvt/etmaal.

Bij besluit van 7 april 1988 heeft de gemeenteraad ten aanzien van eerdergenoemde wegen een verklaring afgegeven, als bedoeld in artikel 74 lid 2 van de Wet Geluidhinder.

11. Inspraak.

Ter voldoening aan artikel 6a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening is een ieder, overeenkomstig het bepaalde in de Inspraakverordening ruimtelijke plannen en dorpsvernieuwing, in de gelegenheid gesteld zijn/haar mening omtrent het concept-ontwerp-bestemmingsplan kenbaar te maken en daarover met het gemeentebestuur van gedachten te wisselen.

In het kader van de inspraakprocedure heeft het concept-ontwerp-plan van 1 t/m 22 april 1988 ter gemeentesecretarie ter inzage gelegen. Deze tervisielegging is op de gebruikelijke wijze bekend gemaakt. Daarnaast zijn alle recreanten daarvan middels een circulaire op de hoogte gesteld. Gedurende de termijn van tervisielegging is gelegenheid geboden zijn/haar mening schriftelijk kenbaar te maken.

Voorts heeft er op 10 mei 1988 een inspraakavond plaatsgevonden.

Het hierna volgende eindverslag bevat een weergave van de mondelinge en schriftelijke meningen, die tijdens de inspraakprocedure over het concept-ontwerp-bestemmingsplan naar voren zijn gebracht.

12. Eindverslag inspraakprocedure bestemmingsplan "Noenes '87".

Tijdens de gehouden inspraakavond wordt eerst een algemene toelichting op het concept-ontwerp-bestemmingsplan gegeven. Vervolgens wordt ingegaan op de schriftelijk ontvangen reacties.

Naar voren wordt gebracht dat uit niets is gebleken dat Gedeputeerde Staten ook thans nog een beperking zouden uitspreken t.a.v. de te plaatsen caravans en/of recreatieve woonverblijven.

Gewezen wordt op de op 13 februari 1987 door Provinciale Staten vastgestelde partiële herziening van het streekplan Midden- en Oost-Brabant. Daarin wordt uitdrukkelijk gesteld, dat snipperverkaveling voor verblijfsrecreatie wordt afgewezen, evenals uitbreiding van bestaande en stichting van nieuwe complexen recreatiewoningen, voor zover deze individueel eigendom zijn en bestemd voor privegebruik.

Door de gemeente wordt onvoldoende benadrukt, dat de rechten van de recreanten door de Kroon zijn erkend. Deze zienswijze wordt bestreden.

In de toelichting op het plan wordt er immers uitdrukkelijk melding van gemaakt, dat de Kroon kennelijk van oordeel is, dat de illegaal in het plangebied aanwezige recreatieve objecten als een feit moeten worden beschouwd, waarmee bij het leggen van bestemmingen rekening dient te worden gehouden. Vandaar dat thans, in tegenstelling tot het plan "Noenes '75", een op de recreatieve activiteiten toegespitste bestemming op de daarvoor in aanmerking komende percelen wordt gelegd en het recreatieve gebruik niet meer afhankelijk wordt gesteld van een te verlenen vrijstelling.

XII

De Kroon acht een hernieuwde belangenafweging onontbeerlijk. Daarbij kan volgens de insprekers niet zondermeer gesteld worden, dat de Kroon beperkingen heeft bedoeld. Het gaat de insprekers te ver als die suggestie thans wordt gewekt. De opmerking in de plantoelichting inzake de verdergaande "snipperverkaveling" wordt afgewezen en lijkt insprekers dan ook een vooruitlopen op een eventueel hernieuwd Kroonberoep.

Het is juist dat de Kroon een hernieuwde belangenafweging noodzakelijk acht. Uit het K.B. valt echter niet op te maken, dat aan de recreatieve activiteiten geen beperkingen zouden mogen worden verbonden. Juist uit de hernieuwde belangenafweging kan voortvloeien, dat beperkingen gesteld moeten worden. Binnen het raam van de vereiste belangenafweging is het ook noodzakelijk het streekplan terzake te raadplegen. Hierin is, zoals reeds aangeduid, gesteld dat snipperverkaveling wordt afgewezen. Gegronde motieven om van dit beleidsuitgangspunt af te wijken, zijn (kunnen) niet (worden) aangedragen.

Insprekers wijzen met klem af dat de agrarische belangen in het bestemmingsplan worden aangetast tengevolge van de recreatie.

In de plantoelichting wordt dit laatste (ook) niet gesteld. Daarin wordt slechts aangehaald, wat de betreffende grondeigenaren terzake naar voren hebben gebracht.

In de toelichting wordt gerefereerd naar terzake gevoerd overleg met het bestuur van de Vereniging van Grondeigenaren "De Noenes" inzake gebruiks- en bebouwingsvoorschriften. Daarbij is niet vermeld wat de standpunten van genoemd bestuur zijn geweest. Uitdrukkelijk is aangedrongen op soepele regelgeving met betrekking tot gebruiks- en bebouwingsvoorschriften. Dit wordt volgens insprekers slechts ten dele gehonoreerd en dat lijkt hen in tegenspraak met het beginsel van evenwichtige belangenafweging.

Hieromtrent wordt opgemerkt, dat de toelichting op een bestemmingsplan niet bedoeld is om daarin de standpunten van alle belanghebbende partijen te verwoorden. In de toelichting dienen de aan het plan ten grondslag liggende gedachten te worden neergelegd, alsmede de uitkomsten van het in artikel 9 van het "Besluit op de ruimtelijke ordening 1985" bedoelde onderzoek.

Het door insprekers bedoelde overleg heeft op 20 juni 1986 plaats gevonden. Gesteld moet worden, dat slechts op een tweetal punten de door genoemd bestuur geuite wensen niet zijn gehonoreerd (oppervlaktemaat van 50 m² en afstand tot de perceelsgrens). Van tegenspraak met het beginsel van evenwichtige belangenafweging kan dan ook niet gesproken worden.

Door de insprekers wordt bezwaar gemaakt tegen de omschrijving "seizoen-recreatiewoonverblijf", zonder dat wordt aangegeven uit welke tijdsperiode het seizoen zal bestaan. Gepleit wordt voor de omschrijving "recreatie-woonverblijf".

Het enige motief dat ten grondslag ligt aan het voorvoegsel "seizoen" is tot uitdrukking te brengen, dat de recreatiewoonverblijven niet permanent bewoond mogen worden. In het bestemmingsplan een periode aangeven, waaruit het seizoen bestaat, is op grond van de jurisprudentie niet toegestaan. Dit dient geregeld te worden in een verordening.

Een soortgelijk bezwaar wordt geuit ten aanzien van het begrip "seizoensverblijfsrecreatie" in lid A (doeleindenomschrijving) van artikel 14 der planvoorschriften. Het al of niet permanent mogen wonen in een recreatiewoonverblijf moet volgens insprekers op andere wijze worden vastgelegd.

XIII

De bewoning van een gebouw is een gebruiksvorm. Artikel 12 van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 biedt uitdrukkelijk de mogelijkheid in een bestemmingsplan voorschriften omtrent het gebruik van opstallen op te nemen. De duur van bewoning zal, zoals reeds naar voren gebracht, in een verordening moeten worden geregeld.

De relatie tussen een perceelsoppervlak van tenminste 500 m² en de aanwezigheid van een recreatiewoonverblijf ontgaat insprekers. Een dergelijke beperking wordt als te discretionair ervaren.

De oppervlakte van 500 m² is in het plan opgenomen teneinde een ondergrens te hebben ten aanzien van de percelen, waarop recreatieve activiteiten zijn/worden toegestaan. Overigens is er geen recreatief perceel binnen het plangebied kleiner dan 500 m².

De aanwezigheid van een seizoen-recreatiewoonverblijf is niet als voorwaarde gesteld om de recreatieve activiteiten op een bepaald perceel al of niet toelaatbaar te doen zijn. De betreffende zinsnede is in lid B, sub I van artikel 14 uitsluitend opgenomen in verband met de daaropvolgende bepaling inzake het (in de toekomst) al of niet mogen plaatsen van of een kampeermiddel of een seizoen-recreatiewoonverblijf. Op dit onderscheid wordt in het hiernavolgende nog teruggekomen.

Insprekers zijn het verder niet eens met het maximale vloeroppervlak van 40 m² voor een seizoen-recreatiewoonverblijf. De voorkeur wordt gegeven aan een percentage van ca. 15 % van het perceeloppervlak met een maximum van 100 a 150 m².

Hieromtrent wordt op de eerste plaats opgemerkt, dat tijdens eerderbedoeld overleg op 20 juni 1986 een minimale maat van 40 m² en een maximale maat van 50 m² is overeengekomen. Wel is daarbij een koppeling aan het perceeloppervlak geopperd, doch er werd niet gesproken over een wijziging van het maximum van 50 m².

Een koppeling van de grootte van het seizoen-recreatiewoonverblijf aan de oppervlakte van het perceel wordt niet voorgestaan. Dit zou n.l. een afwijking betekenen van de gangbare regeling dienaangaande binnen de gemeente. Gelet op de feitelijke situatie en teneinde te voorkomen dat het overgrote deel van de aanwezige objecten onder het overgangsrecht zouden komen te vallen, wordt bezien de voorschriften aan te passen met dien verstande, dat voor de seizoen-recreatiewoonverblijven een minimale oppervlakte van 40 m² en een maximale van 60 m² zal gelden.

Moeite hebben insprekers met de vereiste afstand van 2,5 m ten opzichte van de perceelgrens. Deze eis zou niet gelden bij andere bestemmingen binnen het plan.

Bedoelde maat is voorgeschreven met het oog op de brandveiligheid. Op grond van het advies van de Brandweerinspectie moet een ruimte van minimaal 5 m tussen de objecten bestaan.

Niet juist is de zienswijze, dat deze eis uitsluitend zou gelden voor recreatieve objecten. Ook ten aanzien van de bestemmingen "Wonen-klasse WvI respectievelijk WvII" is in de voorschriften dezelfde afstand ten opzichte van de perceelgrens opgenomen, terwijl ten aanzien van de bestemming "Agrarisch bouwblok" een en ander is geregeld middels de op de plankaart aangegeven bouwgrens.

XIV

Door de insprekers wordt gepleit voor een grote mate van vrijheid om de kampeermiddelen te laten vergroten tot een recreatie-woonverblijf.

Dit kan volgens hen in een vergunningsprocedure worden geregeld.

Dit laatste is niet mogelijk indien het bestemmingsplan zich daartegen verzet.

Bij nader inzien moet gesteld worden, dat de toevallige aanwezigheid van een kampeermiddel of een seizoen-recreatiwoonverblijf geen uitgangspunt kan zijn voor het al of niet toelaatbaar zijn van een seizoen-recreatiwoonverblijf.

Daarmee zou te weinig recht worden gedaan aan diegenen, die zich in het verleden aan de richtlijnen hebben gehouden.

Aan een en ander zou tegemoetgekomen kunnen worden door in artikel 14, lid B, sub I de zinsnede " en afhankelijk van de aanwezigheid op dat moment van of een seizoen-recreatiwoonverblijf of een kampeermiddel" te laten vervallen. Alsdan zouden de recreanten de keus hebben tussen een kampeermiddel of een seizoen-recreatiwoonverblijf.

Door meerdere insprekers is ingegaan op de te hanteren maximale oppervlakte aan bijgebouwen ten dienste van een kampeermiddel of seizoen-recreatiwoonverblijf. Aangedrongen wordt op een maat van 16 tot 24 m². Ook wordt nog in overweging gegeven de oppervlakte te doen afhangen van de perceelsgrootte met een maximum van 21 a 28 m².

In ieder geval moet volgens insprekers een vrijstelling mogelijk zijn tot 10 % van de voorgeschreven maten. Dit is ook mogelijk op grond van artikel 15, lid I, sub 1 van de planvoorschriften. De daarin vervatte uitzondering geldt immers uitsluitend de kampeermiddelen en seizoen-recreatiwoonverblijven.

Gesteld moet worden, dat de bijgebouwen niet dienen voor objecten waarin permanent gewoond mag worden, maar dat het gaat om recreatieve activiteiten.

In dat licht bezien, moet een bijgebouw ter grootte van maximaal 12 m² toereikend worden geacht. Bovendien wordt al meer ruimte geboden, indien de maximale oppervlakte van het seizoen-recreatiwoonverblijf op 60 m² wordt gebracht.

Naast een bijgebouw moet volgens insprekers ruimte blijven voor pergola's carports en eventuele bescheiden hobbyruimten.

Hiertoe bestaat de mogelijkheid op grond van artikel 18 a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, zij het dat dit per concreet geval zal worden bekeken met het oog op landschappelijke en/of recreatieve belangen.

Insprekers ontgaat de zin, dat een terras slechts een grootste breedte van 2,4 m mag hebben. Bepleit wordt een grootste breedte van ca. 3 m, al of niet overdekt.

Opgemerkt wordt, dat de maat van 2,4 m overeengekomen is tijdens eerder-bedoeld overleg op 20 juni 1986. Bij nader inzien wordt een grootste breedte van 3 m niet onoverkomenlijk bevonden. Overdekken van het terras zal slechts mogelijk zijn, indien daardoor niet de maximale oppervlaktemaat voor een kampeermiddel respectievelijk seizoen-recreatiwoonverblijf wordt overschreden.

Te beperkend vinden insprekers het, dat de maximum-overschrijding van 10 % (artikel 15, lid I, sub 1 der planvoorschriften) van de in het plan voorgeschreven maten niet geldt voor seizoen-recreatiwoonverblijven en/of kampeermiddelen.